

Golf je jako penaltový rozstřel ve fotbale

Je první českou golfistkou, která vydržela víc než rok mezi profesionálkami. **KLÁRA SPILKOVÁ** popisuje, jak to funguje mezi hvězdami Ladies European Tour, kde začala druhou sezonu.

JAN ŠVĚD

Teprve v prosinci bude nejlepší česká golfistka Klára Spilková plnoletá. Doma už si vyplňuje přihlášku do autoškoly a těší se, až bude sama řídit své volvo, kterým ji zatím vozí rodiče. „Strašně moc už nechci být na nikom závislá, neptat se pořád mamky nebo tatky, jestli mě někam odvezou. Třeba na tenhle rozhovor.“

Profesionální golfistka je na mnoha věcech závislá: na přízni sponzorů, na obhájení karty v Ladies European Tour. Neničí vás to?

Je to něco úplně jiného než dřív. Velký tlak, který ale motivuje. Už totiž nejsem mezi špičkou, ale v pozadí, odkud se snažím probouvat dopředu. Navíc kolem mě samé cizinky a já jediná Češka.

Jak vás před rokem přijaly soupeřky?

Každou novou hráčku si otukávají. Mě ještě víc, vždyť mi bylo teprve šestnáct. Zřejmě si řekly: Co tady v tomhle věku dělá? Ještě pořádně nepracuje a bude nám brát peníze? (*směje se*) Ale trochu divně na mě koukaly jen v první chvíli, pak už byly milé a žádná se netvářila ve stylu: odpal, tady nemáš co dělat.

Znala jste tam někoho?

Jen málo, pár holek, které se mnou udělaly ten rok kartu.

Když přijde nováček do sportovního týmu, zpravidla dává zápisné. Co v golfu?

Nic takového. Tam každou sezonu přijde 30 nových hráček, dozví se pravidla Ladies European Tour a hrají. Nic víc.

Jde si každá hráčka tvrdě za svým, nebo se tvoří partičky?

Spíš drží pohromadě jen po národnostech. Španělky spolu, Francouzky taky...

FOTO: LADIES EUROPEAN TOUR - TRISTAN JONES

... a vy opuštěná Češka?

Já mám Slovenku Zuzku Kamasovou. Je podobně šílená jako já, takže si docela sedneme.

Koukám, že jste orientovaná na Slovensko. Máte odsud kamarádku, přítele Maroše, od jara i caddieho.

A ještě moji ortopedku! Mám vlastně československý tým.

Takže umíte dokonale slovensky.

Kdepak, pořád se učím. Třeba naposledy konár, to je větev. Nebo električka (*tramvaj – pozn. redakce*). Hlavně Maroš mě zdokonaluje. Víte, co je vankúš?

Teď jste mě zaskočila.

V Československu jsem vyrostl, ale už zapominám.

Přece polštář! Z mojí generace jsem asi výjimka, kdo slovenštině dnes rozumí. Když jsem poprvé potkala Zuzku Kamasovou, tak celá zaskočená mi povídá: A ty mi rozumíš? Fakt?

Kláro, popište mi, jak vypadá život golfistky.

To zajímá každého.

Nedivte se, jste jediná Češka mezi profesionálkami. Kdo vám balí před odjezdem na turnaj?

Já sama. Už pět let. Dokonce si žehlím. Snažím se být pořádná. Zatímco brácha balí pět minut před odjezdem, jak říká mamka, já den dopředu. Někdy mi to trvá čtyři hodiny, někdy dvě, podle nálady.

Co je nejtěžší?

Dodržet váhu kufru. Nejradši bych si odstěhovala celý šatník. Nedávno jsem dostala nový kufr. Naládovala jsem do něj stejně věci jako vždycky, ale na letišti mě chytili: Máte to o tři kila těžší, připlatíte si! Zběsile jsem začala vyházovat věci. Ten krásný kufr byl totiž těžší než můj původní.

► Máte na věci seznam, abyste nic nezapomněla?

Nepotřebuju ho, zapomněla jsem jen hřeben a jednou boty. A obojí si můžete na místě koupit.

Kontrolujete si hole, aby vám nějaká nechyběla?

Ne, to se mi v životě nestalo. Jsou ale hráči, kteří ztratí čtyři hole za hru.

Studujete si předem místo, kam cestujete?

Vůbec, snad se k tomu jednou donutím. Já nevím nic o hřišti, o hotelu, jestli jsou v okolí historické památky... Až na místě si беру prospekty a hledám, kam bych se mohla podívat. Předem nic neřeším.

Záměrně? Někteří sportovci chtějí mít čistou hlavu. Vy také?

Jen částečně. Třeba chlapi jsou jiní, ti pořád zkoumají hřiště. Přijdou k jamce, zírají na ni a děsí se: Člověče, tady to bude hrozný, a tady ještě horší... Až přilíší se tím zabývají. Podle mě pak mají v sobě negativní energii, a to je špatné.

Čili přiletíte a jdete hrát.

Dám si dvě cvičná kola a pak se jde naostro. Buď tři dny, nebo čtyři, pokud projdu cutem.

Jak to při cutu prožíváte?

A to je děsný stres, jak dopadne.

Něco jako penaltový rozstřel Realu s Bayernem nedávno v semifinále fotbalové Ligy mistrů?

Přesně. Já na ten rozstřel koukala. Jeden jde kopat a ostatní se třesou strachy, jestli dá. A nemůžou s tím nic udělat. To stejně zažívám při golfu. Odehrají a pak každou minutu „updateju“ průběžné výsledky na monitoru. Koukám, jak se posouvá pořadí a trochu fandím, aby to všechny holky pokazily. Někdy tyhle nervy prožívám třeba čtyři hodiny.

A když postoupíte, tak se děje co? Vyskočíte radostí?

To je obrovské úúúúúf.

A pokud nepostoupíte?

Začne shon, jestli odletět domů hned, nebo až po turnaji. Záleží, jestli se podaří zrušit letenky za rozumnou cenu. Nejradši zmizím hned, abych zapomněla na všechno. Každý je jiný, někdo chce naopak na místě trénovat a zkoušet si, co mu nevyšlo.

Těšíte se domů?

Určitě. Já vydržím v cizině maximálně dva až tři týdny. Nedávno mi jeden francouzský caddie, který žije v Praze, vyprávěl, že odlétá na dva měsíce. Cestuje křížem krážem světem a dělá caddieho. Valila jsem oči.

Vozíte si z turnajů suvenýry?

První profizezona Kláry Spilkové

Loni startovala na 14 turnajích Ladies European Tour, z toho osmkrát prošla cutem. Nejlépe skončila sedmá v Maroku hned při premiéře v LET, pak devátá na Prague Golf Masters. Celkově byla v redukováném žebříčku LET na 62. místě, vydělala 27 549 eur.

Letos počíná se 16 turnaji a s rozpočtem na sezonu 3 miliony korun. Doma ji fanoušci uvidí při Raiffeisenbank Prague Golf Masters od 22. do 24. června v areálu Albatrossu nedaleko Prahy.

Stala se patronkou charitativní akce Lymfom Help Tour 2012, jejíž výtěžek je určen na podporu dárčovství kostní dřeně.

FOTO: LADIES EUROPEAN TOUR – TRISTAN JONES

Jen občas něco koupím rodině nebo Marošovi.

Klára, jakou roli pro vás hrají diváci?

Čím je jich víc, tím líp.

Neznervózňují vás?

Naopak, jsem ráda, když fandí a tleskají mi.

Předpokládám, že jako mladá, hezká a neokoukaná hráčka budete jejich oblíbenkyní, ne?

Při golfu se hlavně fandí domácím hráčkám. Takže já doufám, že si své užiju letos v červnu při Prague Golf Masters na Albatrossu.

O penězích Táta mi výhry střádá. Na to, že jednou z těch peněz budu žít. Teď v sedmnácti je stejně nepotřebuju.

Od začátku sezony máte řadu novinek. Třeba profesionálního caddieho Michala Englera. Sedí vám?

Je to posun dopředu a cítím se podstatně líp připravená na turnaje. Poradí mi a už si na hřišti nemusím rozhodovat všechno sama. Sedli jsme si od prvního turnaje, dobře ho znám, dělal caddieho Zuzce Kamasové. Caddie samozřejmě stojí docela dost peněz, ne každá hráčka si ho může dovolit, ale s ním je to úleva.

Také už vám manažera nedělá Alan Babický, ale váš táta.

Dělá to z nouze, nenašli jsme nikoho vyhovujícího. Má sám hodně své práce a teď ještě na starost mě. Shání sponzory, plánuje turnaje.

Příklady Vaidišové nebo Záhrobské ukazují, že vztahy otec – dcera na sportovním poli nemusí skončit dobře. Nebojíte se?

Já s tátou vycházím dobře, i když občas se bavíme trochu víc nahlas. Dřív jsme spolu hodně cestovali. Anetě (*Zárubové, bývalé asistentce a caddie – pozn. red.*) jsem minulý rok v Rakousku říkala: Kdyby se tady bez ohlášení náhodou objevil táta, tak se nediv. On to dělá, nikomu nic neřekne a na den se přijede podívat. Golf miluje, prožívá. Mamka se na něj naopak nevydrží dívat ani v televizi, protože je u něj ohromně nervózní.

Jaké jsou doma třecí plochy s rodiči?

Hlavně škola. Teď soupeříme, jestli je hodně důležitá, nebo není. Od zimy chodím na gympl do Radotína už jen na zkoušky a konzultace. Školu a golf nešlo dohromady stihnout. Zjistila jsem, že můžu dělat mnohem víc užitečnějších věcí než sedět ve škole, kde mi to bylo na prd, protože spolužáci byli v učivu buď napřed, nebo pozadu. Tak se učím sama. Říkají mi: Máš vysokoškolský program na střední škole.

Mimochodem, táta donedávna tvrdil, že byste jednou měla studovat vysokou školu.

Ale to já chci taky. Moc! Nějakou diplomacii nebo sportovní management.

Jedna věc mě zarazí. Na sezonu potřebujete 3 miliony korun a sháníte je horko těžko. Copak se nenajde nikdo, kdo by dal peníze talentované holce, kterou česká historie golfu nepamatuje?

Na jednu stranu mě to také zárá-

ží, na druhou si říkám: Martina Sáblíková musela nejdřív vyhrát tři olympijské medaile, aby mohla vůbec někde trénovat a chtěl ji někdo do reklamy. Já jsem v podobné situaci. Asi tak nějak prošlapávám cestu českému golfu a nenajde se zatím nikdo, kdo by toho zkusil využít. Asi nemají zkušenosti, jak prodávat golfovou osobnost, je to pro ně neznámá půda, bojí se toho.

Ale když se dnes řekne Klára Spilková, tak zareaguje spousta lidí. Už nejste neznámá.

Pomaloučku to začíná fungovat. Občas mi někdo úplně cizí řekne: Já, Kláro, nepřinesla byste mi podepsaný míček? Ale nejsem žádný Jágr, Čech nebo Kvitová.

Loni jste za sezonu vydělala skoro 28 tisíc eur. Co s penězi děláte?

No, táta mi je...

... sebere?

Ne, on je střádá, jak říká. Na to, že jednou z nich budu žít. Teď v sedmnácti je stejně nepotřebuju. Žiju z kapsného a pak mám ještě měsíční příspěvek z toho, co si golfem vydělávám. To mi stačí.

Stačilo by vám i obhájení výsledků z loňské sezony?

Byla jsem sedmá v Maroku a devátá na Prague Golf Masters. Letos chci zkusit vyhrát turnaj. Kdekoliv.

A máte políčeno na hřiště, kde by to mohlo vyjít?

Hrozně moc bych chtěla vyhrát ve slovenských Tálích. Jenže já tam byla dvakrát a ani jednou jsem tam neprošla cutem. Vždy jsem to pokoušela. Loni jsem na paru čtyři zahrála deset. Mluju to hřiště a ono mě vždy na nějaké jamce ztrestá. Ale jednou ho stejně zvládnou!

jan.sved@mfdnes.cz